

i, at det kan være nødvendigt at faa Lovforslaget til Behandling i et Udvalg.

Angaaende Lovforslaget om Indskrænkninger i Retten til Bortsalg af den til Landbrugsejendomme hørende Besætning og Avl synes jeg, det er et Lovforslag, som absolut er paa sin Plads for Tiden. Vi ser, hvorledes Gaardene omkring i Landet afklædes af Spekulationskøbere. Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) nævnedes det populære Navn, man har givet disse Opkøbere af Landbrugsejendomme ude i Befolkningen, nemlig Gaardslagtere. I de senere Aar har vi som Følge af de unormale Prisforhold for alle Livsfornødenheder set en stærk Stigning af Priserne paa Ejendomme, som har bevirket, at der mere end i de foregaaende Aar er opstaaet en Spekulation i Opkøb af Landejendomme. Der findes forskellige Typer af den Slags — man kunde være fristet til at kalde dem — Samfundets Skadedyr, som optræder ved Køb af Ejendomme. De begynder med at sælge Besætningerne og Avlen, senere udstykker de de nøgne Ejendomme til andre Landbrugere, som derved kommer i Besiddelse af en fuldstændig afklædt Ejendom og kommer til at drive den med en meget stor Gæld. Det er absolut samfundsskadeligt. Man ser, som sagt, forskellige Typer af Udstykningsfolk. Der er dem, som køber de mindre Ejendomme. Saa snart de er kommet i Besiddelse af en Købekontrakt, begynder de at se sig om efter, hvorledes de kan gøre Ejendommen i Penge. Jeg har lagt Mærke til et Konsortium i den Egn, hvori jeg er mest kendt; det køber mange mindre Gaardbrug, og det første, man foretager sig, er at se, om der i Haven findes en sten-sat Mur; saa sælger Konsortiet den til Vejbrug og til Bygningsbrug, hvorved man kan faa afhændet Stenene til høje Priser. Derefter ser de, om der er mange Træer i Haven; dem fældes de for at gøre dem i Penge. Saa kigger de inde i Husene, hvor meget der kan sælges af Besætningen, om de muligvis kan sælge den hele tillige med Avlen, og endelig afhænder de den afklædte Ejendom til en eller anden. Det er absolut betimeligt, at der snarest muligt sættes en Stopper for disse Tendenser.

Det er ganske vist selve Landbrugets Mænd, som køber saadanne Ejendomme, ogsaa til de temmelig høje Priser. Man kan høre, hvorledes det gaar til, naar man paa Rejser træffer paa disse Ejendoms-købere i Jernbaner, Gæstgiverier eller paa Beværtninger. Jeg skal nævne et Eksempel. Forleden da jeg var ude i min Egenskab af Kreditforeningsrepræsentant, boede jeg

paa et Afholdshotel. Da jeg kom ned om Morgenen, sad der 4 af den Slags Folk, som besørger saadanne Udstykninger. De søgte for Tiden en Gaard paa nogle og 30 Tdr. Land, den skulde være godt beliggende, og der skulde være gode Bygninger. Værten paa Afholdshotellet var en Type paa den Slags Individuer, som hjælper til med Udstykning af Ejendomme. Vedkommende, der søgte Gaarden, sagde: Hvorfor skal vi ikke hjælpe disse Mennesker, som vader i Penge? De har jo Penge nok til at købe for, hvorfor skal vi ikke række Haanden ud og hjælpe dem af med nogle af dem? Vi behøver jo kun at lukke Haanden op, saa vælder Pengene ind til os; vi kan ikke købe en Ejendom for dyrt i Øjeblikket; bare vi faar den paa Haanden og udstykker den, er der Penge at tjene. Vi driver lovlig Forretning. Det er Landbrugets egne Mænd, som køber Ejendommene til disse høje Priser. Naar en ældre Mand sidder inde med en Gaard, kan man godt forstaa, at han fristes til at sælge den til de nuværende høje Priser og leve af Renten af sin Kapital i Stedet for, som det tidligere har været Skik, at faa en vis Aftægt af Gaarden. Man forstaaer, at mange fristes til at sælge deres Gaarde til dem, der mener at hjælpe Folk med at blive af med deres Gaarde til store Priser og igen at hjælpe andre til at komme i Besiddelse af dem, men disse sidste kommer til at sidde med dyre Ejendomme og med meget stor Gæld.

Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at modarbejde dette Forhold, og jeg vil paa min Gruppes Vegne anbefale at søge Lovforslaget vedtaget saa hurtigt som muligt for at sætte en Stopper for denne Afklædning af Landbrugsejendomme. Det er paa Tide, at der tages Forholdsregler derimod, og jeg vil henstille til det kommende Udvalg, at det saa hurtigt som muligt faar afgivet Betænkning, saa at Lovforslaget kan blive gennemført.

P. E. Hansen: Den Nedlægning af bestaaende Landbrug, navnlig mindre Landbrug, som er foregaaet i de senere Aar, maa man se paa med nogen Betænkelighed, da Lovgivningsmagten jo netop har søgt at oprette saa mange smaa selvstændige Landbrugshjem som muligt. Jeg finder derfor, at det foreliggende Lovforslag er fuldt berettiget, og jeg haaber, at det efter en kort Udvalgsbehandling skal lykkes at faa Lovforslaget vedtaget, maaske nok med en Del Smaaændringer.

Det samme Haab nærer jeg med Hensyn til det Lovforslag, som tilsigter at for-